Den 3. august 2016 blev i sag nr. 89300:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

NEM Forsikring
Adelgade 92
8660 Skanderborg

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring i NEM Forsikring. Han klager ved sin advokat over, at selskabet afviser at give tilsagn om forsikringsdækning for en retssag mod Erstatningsnævnet.

Selskabet afviser at yde forsikringsdækning med henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen, jf. forsikringsbetingelsernes bestemmelser om rimelig grund.

Af klagerens advokats stævning af 22/2 2016 fremgår bl.a.:

"**1. PÅSTAND**

Principalt: Erstatningsnævnet skal anerkende, at [klageren] er berettiget til at modtage betaling af 1.152.345 kr. med tillæg af procesrente fra sagens anlæg.

Subsidiært: [Klagerens] erstatningssag hjemvises til fornyet behandling ved Erstatningsnævnet.

…

2. SAGSFREMSTILLING

2.1. Sagens fakta

Nærværende sag vedrører det erstatningsretlige opgør i forlængelse af et overfald, som [klageren] var udsat for den 2. juli 2012.

Den 2. juli 2012 tog [klageren] og to kammerater, [person 1] og [person 2], til [bebyggelse] i [by]. Parterne drog til [bebyggelse] med det formål at tale med en fjerde person, [modstander 1]. Årsagen hertil var, at [person 1's] kæreste havde/har en kammerat, som tidli-

gere var blevet overfaldet af den pågældende. Parterne frygtede derfor, at denne kammerat ville blive udsat for yderligere overfald.

[Person 1] oplyste under straffesagen (dom afsagt den 23. juni 2014, rettens nr. 8-9910/2013, bilag 1 side 5) følgende:

> *[Person 3] fortalte, at 'de' var efter [person 4], og at [person 4] derfor var bange. Tiltalte fortalte [person 2] og [klageren], hvad [person 3] havde sagt. Han havde ikke tidligere fortalt dem om [person 4's] situation. Der havde vist nok været 10-11 personer om det, da [person 4] blev overfaldet, så tiltalte tænkte, at det nok var de samme, som var efter [person 4] nu. [Person 4] havde vist snakket med politiet om overfaldet, men det havde åbenbart ikke hjulpet. Tiltalte ville derfor gerne i dialog med de andre.*

[Klageren] forklarede dernæst selv følgende under straffesagen (bilag 1 side 11)

> *De havde ikke intentioner om at tage ud til [bebyggelse] for at skabe sig, men for at mægle. I modsat fald havde han ikke taget [person 2] og [person 1] med. Hans kæreste skulle føde. Hun havde termin om fredagen før den 2. juli, og han skulle fejre en kammerats fødselsdag den 2. juli. Hans kæreste ville gerne have, at han var i stand til at køre bil og være klar, hvis hun gik i fødsel.*

Da [klageren] og hans kammerater mødte op i [bebyggelse], udviklede samtalen sig uheldigvis således, at et slagsmål blev indledt ved [sted].

De tre kammerater løb herefter fra stedet, hvorpå [klageren] væltede og faldt om på jorden. [Klageren] blev dernæst overfaldet af 7 gerningsmænd, som tildelte ham spark, slag samt knivstik.

[Klageren] fik som følge heraf bl.a. to skarprandede læsioner i højre flanke og en skarprandet læsion i venstre lyske, kvæstningssår i panden med brud af ansigtsskellettet ved højre øjenhule, rift i højre leverlap samt en læsion i nyren og brud på højre overarm.

Retten fandt, at [klageren] havde udøvet vold, som kunne henføres under straffelovens § 244. Han blev derfor idømt en kortvarig, betinget dom af 40 dages varighed.

De syv overfaldsmænd blev omvendt idømt ubetingede fængselsstraffe i intervallet 4 - *7* måneders varighed, idet forholdene blev henført under straffelovens § 245, stk. 1."

I klageskemaet til Ankenævnet for Forsikring har klagerens advokat bl.a. anført:

> "1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. Supplerende redegørelse kan evt. vedlægges.
> *[Klageren] var udsat for et voldeligt overfald den 2. juli 2012. Erstatningsnævnet anerkendte efterfølgende, at skaden er omfattet af offererstatningsloven, men afviste at yde erstatning og/eller godtgørelse, idet nævnet var af den opfattelse, at erstatningen skulle bortfalde pga. egen skyld.*
> *[Klageren] ønskede herefter at udtage stævning til førelse af retssag mod Erstatningsnævnet og rettede henvendelse til NEM Forsikring med henblik på at opnå retshjælpsdækning. NEM Forsikring har imidlertid afvist at yde retshjælp to gange, hvorefter [klageren] for egen regning udtog stævning mod Erstatningsnævnet.*
> *Det gøres gældende, at [klageren] har rimelig grund til at føre proces og ligeledes har en rimelig chance for medhold i sagen, henset til, at Erstatningsnævnets afgørelse om bort-*

fald ikke er i overensstemmelse med hverken retspraksis eller nævnets egen praksis. Mere uddybende henvises til de gjorte bemærkninger i den korrespondance, som har været ført med forsikringsselskabet, jf. bilag B-E.
Da NEM Forsikring to gange har afvist at yde retshjælp, er nærværende klage nødvendiggjort.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes)
Retshjælpsdækning til retssagen i henhold til policen uden betaling af selvrisiko, da min klient opfylder betingelserne for fri proces.
Jeg kan oplyse, at stævning er indleveret til Retten i … . Der ansøges samtidig om fri proces hos Civilstyrelsen."

Hertil har selskabet i brev af 21/4 2016 til nævnet bl.a. bemærket:

"Selskabet mener, at der berettiget kan rejses tvivl om, hvorvidt søgsmålsgrunden er indtrådt, mens forsikringen har været aktiv i selskabet. Erstatningsnævnets endelige afgørelse - som danner baggrund for indlevering af stævning - er fra 1. december 2015, og klagers indboforsikring i selskabet ophørte den 10. august 2015.
…
Skulle søgsmålsgrunden være indtrådt, følger det modsætningsvist af retshjælpsbetingelserne pkt. 32., at selskabet alene skal give retshjælpshjælp, hvis der er rimelig grund til at føre proces, ligesom det af fast praksis følger, at vi har pligt til at give udtryk for tvivl omkring sagens førelse/berettigelse.
Selskabet mener fortsat ikke, at der er rimelig grund til at føre proces og fastholder derfor afvisningen af forsikringsdækning (forhåndstilsagn) på det foreliggende grundlag.

Dette er begrundet i, at Erstatningsnævnet har foretaget en kvalificeret vurdering af den aktuelle sag, ligesom Erstatningsnævnet i tilknytning til klagers advokats bemærkninger omkring andre lignende sager med andet udfald har bemærket, at hver enkelt sag er en konkret vurdering af alle sagens omstændigheder, og at der netop i klagers aktuelle sag ved Erstatningsnævnet er lagt vægt på og redegjort for en række nærmere konkrete omstændigheder.

Selskabet vil dog naturligvis - som også oplyst af skadebehandleren - vurdere spørgsmålet omkring forsikringsdækning igen, hvis klager skulle få helt eller delvist medhold i den civile sag, selvfølgelig under forudsætning af, at det af nævnet findes godtgjort, at søgsmålsgrunden er indtrådt i tiden, hvor klager har haft forsikring i selskabet."

Efterfølgende har selskabet i mail af 28/4 2016 til nævnet bl.a. anført følgende:

"Det er ikke korrekt, at forsikringen efter 10. august 2015 ophørte hos os. Forsikringen blev opsagt i Krifa agenturet og dermed er den nævnte police ophørt på dette tidspunkt, men forsikringen er overgået til et af vores andre agenturer, NEM Forsikring. Dermed fortsætter forsikringen hos os, også efter 10. august 2015.

Jeg beklager naturligvis den fejlagtige oplysning i vores indlæg til Ankenævnet.

Dette ændrer dog ikke ved vores overordnede konklusion i sagen, nemlig at afvisningen af forhåndstilsagn til dækning under retshjælpsforsikringen var berettiget under henvisning til afgørelserne fra Erstatningsnævnet."

Klagerens advokat er efterfølgende i brev af 13/6 2016 til nævnet fremkommet med yderligere kommentarer. I sit brev af 24/6 2016 til nævnet har klagerens advokat anført:

> "[Klagerens] påstande er nu sålydende:
>
> Principalt:
> 'Erstatningsnævnet tilpligtes at anerkende, at den personskade, [klageren] var udsat for den 2. juli 2012, er omfattet af offererstatningsloven § 1, stk. 1. Samtidig tilpligtes Erstatningsnævnet at anerkende, at evt. erstatning og godtgørelse ikke skal bortfalde pga. udvist egen skyld/accept af risiko.'
>
> Subsidiært:
> 'Erstatningsnævnet tilpligtes at anerkende, at den personskade, [klageren] var udsat for den 2. juli 2012, er omfattet af offererstatningsloven § 1, stk. 1. Samtidig tilpligtes Erstatningsnævnet at anerkende, at evt. erstatning og godtgørelse skal nedsættes med en af Retten fastsat brøkdel.'
>
> I forlængelse heraf kan det oplyses, at sagen ikke forelægges Arbejdsskadestyrelsen, ligesom bilag 12 udgår af sagen."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen – herunder:

Brev af 10/12 2014 til klagerens advokat fra Erstatningsnævnet, hvoraf bl.a. fremgår:

> "Nævnet har modtaget Deres bemærkninger af 14-10-2014 vedrørende Deres klients medvirken til/accept af risiko for tilskadekomsten den 02-07-2012. De har i den forbindelse anført, at Deres klients erstatning alene bør nedsættes med 1/3. Som begrundelse herfor har De henvist til, at det fremgår af sagens akter, at Deres klient, [person 1] og [person 2] alene tog til [bebyggelse] for at snakke med [modstander 1]. Samtalen udviklede sig uheldigvis således, at et slagsmål blev indledt ved [sted]. Deres klients medvirken i slagsmålet var minimal (hvis han overhovedet deltog), og Deres klient blev alene idømt en kort, betinget dom efter straffelovens § 244. Efter Deres klient havde forladt slagsmålet ved [sted], blev han overfaldet af syv skdevoldere, som alle blev dømt efter straffelovens § 245.
>
> De har videre anført, at De skader, som Deres klient blev tildelt, ikke er proportionale med det slagsmål, Deres klient er dømt for - i mild grad - at have deltaget i. Deres klient har derfor på ingen måde ved sin adfærd accepteret en risiko for at blive overfaldet på den måde, som han blev. På baggrund heraf har De anført, at Deres klients egen skyld alene bør ansættes til 1/3. Deres klient har ved sin adfærd accepteret risikoen for følger af et almindeligt håndgemæng, mens han reelt blev påført alvorlige skader ved overfaldet, der i voldelighed og antal deltagende personer ikke var proportionalt med, hvad Deres klient kunne forvente ville ske, når han sammen med to kammerater tog til [bebyggelse] for at tale med en enkelt person.
>
> Erstatningsnævnet har besluttet at afslå Deres klients ansøgning.
>
> Nævnet har ved sin afgørelse lagt vægt på, at det fremgår af dom af 23-06-2014 fra Retten i …, s. 11, at Deres klient har forklaret, at han og [person 1] havde kendt hinanden i 1

½ år inden episoden. Han havde hørt lidt om [person 4] via [person 1], men han havde aldrig mødt [person 4].

[Person 1] har, dommens s. 5, forklaret, at han ville have overfaldene på [person 4] til at stoppe, hvorfor han gerne ville i dialog med de andre. [Person 1] fik en sms med et navn og et telefonnummer fra [person 4], hvorefter Deres klient ringede op. Under samtalen udgav Deres klient sig for at være én af [person 4's] venner og spurgte personen, han snakkede med, om de kunne ses for at få det stoppet.

[Person 1] har videre, dommens s. 7, forklaret, at [person 2] og Deres klient ikke kendte [person 4]. De var bare sammen den pågældende aften. Det var meget spontant.

Det fremgår af dommens s. 8, at [person 2] har forklaret, at han var lidt bekymret på vej ud mod [bebyggelse], 'for stemningen var lidt oppe at køre'. Han havde ikke lyst til at tage derud. Deres klient og han kom lidt op at diskutere, for [person 2] vidste, at man aldrig kan vide, hvad der sker et sted som [bebyggelse], og at man risikerer at mode en større gruppe, hvilket han gjorde Deres klient og [person 1] opmærksom på. Det fremgår videre al dommens s. 10, at [person 2] har forklaret, at de diskuterede lidt, om de skulle tage ud til [bebyggelse]. Han kommer selv derudefra og ved, at tingene hurtigt kan eskalere. Han syntes, de skulle køre et andet sted hen, men Deres klient ville gerne snakke med de andre. Mens de gik rundt i [bebyggelse] gik det op for [person 2], at det kunne gå helt galt, og han fornemmede, at Deres klient ville skabe problemer, fordi Deres klient var temmelig aggressiv.

Nævnet har videre lagt vægt på, at det følger af dommens s. 15, at [modstander 1] har forklaret, at han fik et telefonopkald om, at der var en, der ønskede at snakke med ham og sige undskyld på [person 4's] vegne. Han kendte ikke stemmen. De aftalte, at den ukendte 10 minutter senere skulle komme til torvet foran [sted 2].

Nævnet har endelig lagt vægt på, at det fremgår af dommens s. 52, at retten ved domsafsigelsen lagde til grund, at Deres klient telefonisk kontaktede [modstander 1], hvorefter der blev aftalt et møde. De afspillede videosekvenser viste, at Deres klient, [person 1] og [person 2] i hurtig gang eller løb bevægede sig op ad trappen mod [sted], og at [person 2] havde en jernstang eller genstand af lignende art på ca. 1 meter i hænderne. Det fremgår af dommens s. 7, at det ses af videosekvensen, at Deres klient løb forrest. Retten har videre lagt til grund, at [modstander 2] har forklaret, at han blev slået af i hvert fald to af de tiltalte i forhold 1, samt at flere af de tiltalte i dommens forhold 2 har forklaret, at i hvert fald to af de tiltalte i forhold 1 slog [modstander 2], og at én af de tiltalte holdt en jernstang, der blev svunget. Retten har på baggrund heraf fundet det bevist, at Deres klient, [person 1] og [person 2] efter aftale og i forening tildelte [modstander 2] slag i hovedet og på kroppen med knyttede hænder.

Nævnet finder, at det kan lægges til grund, at Deres klient selv arrangerede mødet i [bebyggelse], at han var klar over mødets farlighed, samt at han indledte konfrontationen med vold, ikke med samtale. Deres klient findes på baggrund heraf at have medvirket til og accepteret risikoen for sin tilskadekomst i en sådan grad, at ansøgningen om erstatning afslås.

Nævnets afgørelse er truffet i medfør af § 6 a i offererstatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 18-11-2014. Efter denne bestemmelse kan erstatning bortfalde eller nedsættes på grund af en skadelidts medvirken til skaden eller accept af risikoen for skade."

6. 89300

Brev af 5/3 2015 til Erstatningsnævnet fra klagerens advokat, hvoraf bl.a. fremgår:

"**Spørgsmål om nedsættelse eller bortfald pga. egens skyld/accept af risiko**
Jeg fastholder som udgangspunkt min argumentation i mit brev af 14. oktober 2014. Udgangspunktet for vurdering af egen skyld/accept af risiko er i teori og praksis, en sammenligning af den udviste skyld, udvist af henholdsvis skadelidte og skadevoldere. Der er i denne sag et væsentligt misforhold mellem den vold min klient udøver og den vold min klient selv bliver udsat for.

Ved gennemgang af Erstatningsnævnets egen praksis, findes Deres afgørelse af 10. december 2014 ikke at være i overensstemmelse hermed.

Jeg har til illustration medtaget tre afgørelser, der kan sammenlignes med min klients sag:

Sad med j.nr. 08-520-10854
Skadelidte/ansøger opsøger skadevolder på dennes bopæl, hvor ansøger tildeler skadevolder slag på kroppen og i hovedet, samt griber ham om halsen. Da denne episode er overstået og ansøger igen forlader skadevolders bopæl, kommer skadevolder ud af huset og tildeler ansøger to slag med en baseballkølle.

Skadevolder idømmes i denne sag 60 dages betinget fængsel, jf. § 245 Skadelidte/ansøger idømmes 3 måneders fængsel, det fremgår ikke efter hvilken paragraf.

Nævnet nedsatte erstatningen med 2/3.

Sag med i.nr. 08-520-10402
Skadelidte/ansøger truer skadevolder med tæsk og opfordrer hernæst skadevolder til at komme med udenfor. Retten kom frem til det ikke kunne udelukkes, at ansøger havde slået ud efter skadevolder, hvorefter skadevolder tildeler ansøger et slag mod hovedet. Ansøger tildeler efter sin egen tilskadekomst, skadevolder minimum 3 hug med en sabel.

Skadevolder straffes med 40 dages fængsel efter straffelovens § 244 Skadelidte/ansøger straffes med 10 måneders fængsel efter straffelovens § 245

Nævnet nedsatte erstatningen til ½.

Fælles for ovenstående sager er:

1. det er ansøger selv, der indleder den farlige situation. I sag nr. 1, tyder det på at volden endda er planlagt.
2. skadelidte straffes i højere grad end skadevolder, idet ansøger i den ene sag straffes med længere fængselsstraf og i den anden sag straffes efter en grovere voldsparagraf end skadevolder.
3. ansøgerne udøver mere vold og udøver mere skade på den forurettede (skadevolder), end der til gengæld er blevet udøvet mod dem selv. I begge sager står det klart, at skadevolder i højere grad må være blevet påført flere skader og gener end ansøgerne, også henset til voldens beskaffenhed samt straffens længde.

I begge sager blev erstatningen alene nedsat, desuagtet ovenstående omstændigheder, hvorimod Nævnet i min klients sag har ladet erstatningen bortfalde helt.

Min klients sag har kun et lighedspunkt med ovenstående sager, nemlig at min klient selv indfinder sig i [bebyggelse], hvor han indleder sig på et mindre håndgemæng. De har i

ovenstående sager ikke afslået erstatning, selvom ansøgerne klart har indledt slagsmål og i sag nr. 1 endda må formodes at indfinde sig, alene med det formål at udøve vold.

På denne baggrund, kan det, at min klient indfinder sig på [bebyggelse] og ender i håndgemæng, ikke være afgørende for, at min klients erstatning skal bortfalde.

Min klients sag adskiller sig fra de to nævnte sager ved, at han for det første straffes efter en lavere voldsparagraf end sine skadevoldere. I begge refererede sager straffes skadelidte efter en strengere voldsparagraf, men erstatningen bortfalder dog ikke trods dette. På denne baggrund bør min klient erstatning således ikke bortfalde, da min klient er straffet i mindre omfang end sine skadevoldere.

Herefter adskiller min klients sag sig endvidere ved, at min klient bliver udsat for langt grovere vold end han selv udøver, hvorimod skadelidte i de refererede sager, udøver den grovesete vold og derved må formodes at have påført mere skade. I de refererede sager lod Nævnet dog alligevel kun erstatningen nedsætte og ikke helt bortfalde. På denne baggrund er der ikke i Nævnets egens praksis anledning til at lade min klients erstatning bortfalde, når man rettelig sammenligner den af parterne udøvet vold.

Det fremgår endvidere af de refererede sager, at det er de samme parter som udøver vold mod hinanden. Min klients sag adskiller sig således endvidere ved, at min klient starter i et håndgemæng med [modstander 2], hvorefter han overfaldes af 7, for min klient ukendte personer, der er uden relation til håndgemænget.

Min klient har således ingen relation til de personer der overfalder ham og har på ingen måde indledt overfaldet. [Modstander 2] støder først til gruppen på et senere tidspunkt og er således ikke i første omgang blandt de personer der overfalder min klient.

Min klient havde således kun accepteret risikoen ved håndgemæng, hvor volden ville blive udøvet af [modstander 2], men havde på ingen måde accepteret risiko for, at bliver overfaldet af ukendte personer, som min klient ikke havde indledt slagsmål med.

På denne baggrund bør erstatningen i henhold til nævnets egen praksis ikke bortfalde, da det er ukendte personer der overfalder min klient og ikke en person som min klient forudgående har udøvet vold overfor, hvilket er tilfældet i de refererede sager, hvor modstand muligvis kunne forventes fra skadevolderne, henset til at skadelidte indleder den farlige situation.

Jeg henviser herefter til en tredje afgørelse truffet af Erstatningsnævnet:

<u>Sag N.j.nr. 13-520-24956</u>
Ansøger opsøgte skadevolder og medbragte et bat. Der opstod slagsmål.
Skadevolder blev dømt efter straffelovens § 245, stk. 1 for at have stukket ansøger med kniv Skadelidte/ansøger blev dømt efter straffelovens § 245 stk. 1, jf. § 247 for at have slået skadevolder med et bat. Ansøger havde planlagt overfaldet med en medgerningsmand.

Nævnet afslog ansøgers ansøgning om erstatning. Der blev i afgørelsen lagt vægt på at skadelidte selv var dømt for kvalificeret vold, samt i forening med en anden at have planlagt overfaldet.

Den refererede sag adskiller sig klart fra min klients sag derved, at min klient ikke er straffet for vold af samme karakter som skadevolderne, idet volden udøvet af min klient var mindre, end den vold der blev udøvet mod ham. I den refererede sag udøves volden endvidere af de samme parter ved gensidig skadesforvoldelse, hvilket adskiller sig fra min klients sag.

Herudover adskiller min klients sag sig ved, at både [klageren] og [person 1] var enig om at gå i dialog med [modstander 2] og ikke havde planlagt at udøve vold. Det fremgår endvidere af [person 2's] vidneforklaring, at 'hvis de var taget derud for at slås, havde det ikke været særlig gennemtænkt.' Det fremgår således flere steder af vidneforklaringeme, at det var spontant, at de tre kammerater tog derud, ligesom [person 2] ikke havde medbragt jernstangen, men fandt den ved [bebyggelse] fordi han var bange.

Min klient havde således ikke planlagt at begå vold sammen med [person 1] og [person 2], idet de spontant var taget ud for at snakke med [modstander 2]. Der er således væsentlige forskelle i de to sager, således at min klients erstatning ikke bør bortfalde, idet omstændighederne er markant anderledes, sammenholdt med den refererede sag hvor erstatningen bortfaldt.

På baggrund af Erstatningsnævnets egen praksis, bør min klients erstatning således ikke bortfalde helt men alene nedsættes med ½.

Lempelse af skadelidtes egen skyld jf. Erstatningsansvarsloven § 24, stk. 2 jf. Offererstatningslovens § 6a

I henhold til Offererstatningslovens § 6a fremgår det, at dansk rets almindelige regler finder anvendelse. Efter bemærkningerne i Karnov gælder dette især Erstatningsansvarsloven, herunder også Erstatningsansvarslovens § 24, hvorefter skadelidtes egen skyld kan nedsættes efter § 24, stk. 2.

Det gøres gældende, at min klients egen skyld skal lempes yderligere, således min klients erstatning kun skal nedsættes med 1/3 jf. Erstatningsansvarsloven § 24, stk. 2.

Lempelse af skadelidtes egen skyld, kan ske hvis bortfald af erstatningen vil virke urimeligt tyngende eller hvis andre omstændigheder gør det rimeligt.

I vurderingen af om min klients egen skyld bør lempes, indgår flere momenter som er oplistet i bestemmelsen og noterne hertil.

I forhold til ansvarets beskaffenhed skal jeg igen henlede opmærksomheden på, at skadevolderne umotiveret overfaldt min klient og stak ham med en kniv. Skadevolderne er dømt efter straffelovens § 245 for at have udøvet grov vold mod min klient. Skadevolderne har derved handlet forsætligt og haft til formål at skade min klient. Henset til at skaden er udøvet ved fortsæt, bør dette tale for en lempelse af den begrænsede egen skyld min klient har i forhold til sin egen skade jf. min argumentation ovenfor.
…
Afslutningsvis bør der i vurderingen indgå en afvejning af min klients skyld i forhold til hans egen legemsbeskadigelse. Min klient havde ikke ved at indgå i almindeligt håndgemæng i [bebyggelse] accepteret risiko for, umotiveret at blive overfaldet af 7 ukendte personer. Min klient kunne ikke, desuagtet [person 2's] forklaring, påregne at blive udsat for knivstik med så alvorlig personskade til følge.

Det er, på baggrund af skadens alvorlighed, min klients økonomiske situation, samt minimale skyld i sin egen skade, sammenholdt med at skadevolderne handlede forsætligt, kun rimeligt at lempe min klients egen skyld.

Min klient bør således samlet alene få nedsat sin erstatning med 1/3."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?**

1. Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet, og som efter deres art vil kunne behandles af en domstol efter retsplejelovens regler om civile sager. Forsikringen dækker også tvister af denne art, som efter parternes aftale i stedet behandles ved voldgift.

2. Ved tvister forstås konkrete aktuelle konflikter, som med rimelighed kan danne grundlag for et civilretligt søgsmål.

3. Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand.

…

§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?

1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Selskabet gør gældende, at der ikke er rimelig grund til at føre en sagen for domstolene, da Erstatningsnævnet har afvist at udbetale erstatning med henvisning til klagerens egen medvirken og offererstatningslovens § 6a.

Klagerens advokat gør gældende, at Erstatningsnævnets afgørelse om bortfald af erstatning ikke er i overensstemmelse med hverken retspraksis eller nævnets egen praksis. I sit brev af 5/3 2015 til Erstatningsnævnet har klagerens advokat bl.a. anført, at udgangspunktet "…for vurdering af egen skyld/accept af risiko er i teori og praksis en sammenligning af den udviste skyld, udvist af henholdsvis skadelidte og skadevoldere. Der er i denne sag et væsentligt misforhold mellem den vold min klient udøver og den vold min klient selv bliver udsat for" samt "at [klageren] for det første straffes efter en lavere voldsparagraf end sine skadevoldere…" og "…at min klient bliver udsat for langt

grovere vold end han selv udøver", og "at både [klageren] og [Person 1] var enig om at gå i dialog med [Modstander] og ikke havde planlagt at udøve vold. Det fremgår endvidere af [Person 2s] vidneforklaring, at 'hvis de var taget derud for at slås, havde det ikke været særlig gennemtænkt.' Det fremgår således flere steder af vidneforklaringerne, at det var spontant, at de tre kammerater tog derud, ligesom [Person 2] ikke havde medbragt jernstangen, men fandt den ved [bebyggelsen] fordi han var bange."

Det fremgår af de gengivne forsikringsbetingelsers § 5, stk. 1, at ”omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand”, ikke er dækket af retshjælpsforsikringen.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet efter en samlet vurdering af de faktiske og retlige omstændigheder i sagen, at der er grundlag for at antage, at klageren har rimelig grund til at føre sagen mod Erstatningsnævnet. Selskabet skal derfor give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til retssagen.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, oplysningerne om klagerens adfærd i forbindelse med hændelsen sammenholdt med den meget betydelige vold, som han blev udsat for, og de betydelige skader, som han blev påført. Nævnet finder på den baggrund, at det er rimeligt, at klageren får en domstolsprøvelse på, om hans meget store erstatningskrav i det hele skal bortfalde på grund af egen skyld eller accept af risikoen for skade.

11. 89300

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, NEM Forsikring, skal give klageren forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til sagen.

Klagegebyret tilbagebetales.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels